

Leiding geven aan de kudde

Wezenlijk voor de gemeente van Jezus Christus is het begrip eenheid. Immers, het gaat om één Hoofd en één lichaam. Weliswaar hebben de leden van het lichaam volgens 1 Cor 12:12-31 verschillende taken, maar dat is niet om de eenheid te ondermijnen maar juist om die eenheid te ondersteunen. In het Hoge priesterlijk gebed van Jezus bidt Hij:

“En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.”

Joh 17:22,23

Weer wil ik er op wijzen dat de eenheid onder christenen en de eenheid in het lichaam van Jezus Christus tot een stralend getuigenis zou moeten zijn voor de wereld om ons heen. Helaas is dat (helemaal) niet het geval. Integendeel, gedreven door allerlei theologische verschillen, geestelijke 'stokpaardjes' en zonden is onze verdeeldheid vaak een antigetuigenis, dat mensen afstoot in plaats van aantrekt.

Bij de vorige overdenking heb ik meer de aandacht gelegd bij de schapjes maar niettemin wil ik deze overdenking bij de leiding van de gemeente leggen. Natuurlijk ligt de bekwaamheid om een kudde te besturen bij de leiders van de gemeente. De opvoeding van de kudde laat vaak te wensen over en de schapen rennen zonodig van kudde naar kudde.

Toen wij nog in Italië woonden hebben wij verschillende keren een kudde schapen een autoweg over zien steken. Het was van het grootste belang dat de herder wist wat hij deed. Enige twijfel zou wel eens het leven van één of meerdere schapen kunnen kosten. Hij leidde ze met alle duidelijkheid en strenge hand naar de overkant van de weg waar de schapen verder in het weiland weer rustig verder konden grazen.

De schapen zijn er bij gebaad dat zij op de herder kunnen vertrouwen. Als de herder van een kudde niet duidelijk kenbaar maakt welke richting hij op wil, dan weten de schapen niet waar zij aan toe zijn. Paulus schrijft aan de Efeziërs vermanend:

“Ik vermaan u te wandelen
waardig der roeping waarmede gij geroepen zijt,
met alle nederigheid en zachtmoedigheid,
met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen,
en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes;
één lichaam en één Geest,
gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping,
één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen,
die is boven allen en door allen en in allen.”

Efeziërs 4:1-6